

BETTY BAXTER

Όσο μπορώ να θυμάμαι, ποτέ δεν ήμουν ένα φυσιολογικό παιδί. Γεννήθηκα με κάθε σπόνδυλο της σπονδυλικής μου στήλης εκτός θέσεως, τα κόκκαλα διπλωμένα και κολλημένα και το σώμα μου παραμορφωμένο και ανάπηρο. Για αυτό το νευρικό μου σύστημα ήταν άθλιο. Επιπροσθέτως είχα μια αρρώστια που ονομάζεται ST. VITUS DANCE που έκανε το σώμα μου να τινάζεται από το κεφάλι μέχρι τα δάκτυλα του ποδιού με άγριο τρόπο. Οι γιατροί με έδεναν με σχοινιά για να μη πέφτω από το κρεβάτι και όταν τα έβγαζαν, το σώμα μου ήταν γεμάτο πληγές. Ξέρω πως αισθάνεται κανείς όταν οι ειδικοί γιατροί λένε ότι η επιστήμη δεν μπορεί να κάνει τίποτα. Έπαιρνα πάρα πολλά φάρμακα για να μαλακώσουν τον πόνο, αλλά επειδή η καρδιά μου δεν ήταν φυσιολογική κατέληξα να έχω καρδιακή προσβολή σχεδόν κάθε εβδομάδα. Ο οργανισμός μου συνήθισε τόσο πολύ τα φάρμακα που δεν μπορούσαν να μου κάνουν καλό. Δάγκανα τα χείλη μου για να μην ουρλιάζω, φώναζα να μου κάνουν και άλλες ενέσεις επειδή δεν έφευγε ο πόνος. Μετά από 23 ενέσεις κάποτε αισθανόμουν πολύ λίγη ανακούφιση. Στα εννιά μου χρόνια οι γιατροί μου σταμάτησαν τη χρήση φαρμάκων. Τι φριχτές ήταν οι νύχτες που ξάπλωνα κουρέλι από το πόνο. Πολλές φορές διπλωνόμουν από το πόνο και τελικά έχανα τις αισθήσεις μου. Εάν δεν είχα τον Ιησού ποτέ δεν θα μπορούσα να άντεχα αυτό το μαρτύριο. Οι γονείς μου ήταν χριστιανοί και έδωσα την καρδιά μου στον Ιησού στα εννιά μου χρόνια. Όταν αναγεννήθηκα είδα μπροστά μου μία πόρτα σε σχήμα καρδιάς και τον Χριστό να κτυπά. Μετά το τρίτο χτύπημα άνοιξε η πόρτα και μπήκε μέσα και ήξερα ότι είχα αναγεννηθεί. Στα έντεκα μου χρόνια οι γιατροί θέλησαν να με εγχειρήσουν και να με βάλουν νέο νεφρό, αλλά ο πατέρας μου αρνήθηκε “ Λοιπόν κύριε Μπάξτερ, είπαν οι γιατροί εμείς δεν μπορούμε να ξεμπερδέψουμε τα κόκκαλα της κόρης σας. Πάρτε την σπίτι κάντε την όσο μπορείτε να χαίρεται “. Δεν μου πέρασε από το νου ότι οι γιατροί με έστειλαν σπίτι να πεθάνω, αλλά μέσα μου έλεγα : **κάποια μέρα ο Θεός θα θεραπεύσει το σώμα μου.** Τότε θα είμαι καλά και δυνατή. Η μητέρα μου μου είχε

Όταν
αναγεννήθηκα
είδα μπροστά μου
μία πόρτα σε σχήμα
καρδιάς και τον
Χριστό να κτυπά.
Μετά το τρίτο
χτύπημα άνοιξε η
πόρτα και μπήκε
μέσα και ήξερα ότι
είχα
αναγεννηθεί.

κάποια μέρα
ο Θεός θα
θεραπεύσει
το σώμα μου

BETTY BAXTER

διδάξει τα εδάφια : **“ τα πάντα είναι δυνατά εις τον πιστεύοντα, και τίποτε δεν είναι αδύνατο για τον Θεό ”**. Στο σπίτι χειροτέρεψα. Κατά διαστήματα έχανα την όραση μου, την ακοή μου. Η γλώσσα μου πάθαινε παράλυση και δεν μπορούσα να μιλάω. Καθημερινά όμως η μητέρα μου προσευχόταν για εμένα και μου έλεγε ότι ο Θεός μπορεί να με θεραπεύσει. Οι μέρες περνούσαν και τα μόνα άτομα που έβλεπα ήταν οι γονείς μου και ο γιατρός. Έμαθα πως η αρρώστια σε απομονώνει από τα πρόσωπα που αγαπάς, τους φίλους και τους συγγενείς. Μπορεί να σε παρατήσουν όλοι στο κρεβάτι του πόνου αλλά υπάρχει κάποιος που είπε : **“ ποτέ δεν θα σε αφήσω, ούτε θα σε εγκαταλείψω ”**. Μετά στις ώρες της μοναξιάς μου πολλές φορές αισθανόμουν τον Χριστό δίπλα μου να μου μιλά. Τα πιο γλυκά λόγια που μου έλεγε ήταν **“ Μπέτυ σ’ αγαπώ ”**. Όταν ο πατέρας μου με σήκωνε, το σώμα μου ήταν πιο κοντό από το μικρό μου αδελφάκι που ήταν τέσσερα χρονών. Μεγάλοι όγκοι εμφανίστηκαν πάνω στην πλάτη μου από πάνω μέχρι κάτω στην σπονδυλική στήλη. Τα χέρια μου ήταν παράλυτα μέχρι τον καρπό. Δεν μπορούσα να κουνήσω τα δάκτυλα, το κεφάλι μου ήταν γερμένο στο στήθος μου. Έπινα νερό με τη βοήθεια ενός σωλήνα, γιατί δεν μπορούσα να σηκώσω το κεφάλι μου. Μέσα σ’ αυτή την κατάσταση ήταν ο Ιησούς που μου έλεγε πως με αγαπούσε. Μια μέρα έπεσα σε αφασία και μαζεύτηκαν οι συγγενείς περιμένοντας τον θάνατο μου. Μετά από ημέρες συνήλθα και άκουγα τη μητέρα μου να δοξάζει το Θεό. Εκείνη τη στιγμή άρχισα να διερωτώμαι, άραγε αξίζει να ζω ή θα ήταν προτιμότερο να πεθάνω ; Όταν τελείωσα τα λόγια μου είδα ένα μαύρο σκοτάδι που γινόταν όλο και πιο πυκνό, κατέληγε σε ένα πανέμορφο τοπίο και αισθάνθηκα δύο τρυπημένα χέρια να με κρατάνε. Έφτασα σ’ ένα ποτάμι και μπορούσα να δω πόσο όμορφα ήταν και άκουγα **“ ωσαννά ”**. Ετοιμάστηκα να περάσω το ποτάμι και είδα πως οι άνθρωποι δεν ήταν άρρωστοι και παραμορφωμένοι, όταν άκουσα τη φωνή του Χριστού να λέει : **“ Μπέτυ, δεν ήρθε ακόμη η ώρα σου. Θα πάρεις Θεραπεία προς το φθινόπωρο ”**. Άρχισα να συνέρχομαι σιγά - σιγά αλλά η ομιλία μου γύρισε στις 14 Αυγούστου. Ζήτησα από τον πατέρα μου να με βάλει στην αναπηρική μου καρέκλα και να με αφήσει μόνη. Ο πόνος μου ήταν τόσο έντονος και φοβερός

**αλλά υπάρχει ο
Κύριος που είπε :
“ ποτέ δεν θα σε
αφήσω, ούτε θα
σε εγκαταλείψω ”**

**αισθάνθηκα δύο
τρυπημένα χέρια
να με κρατάνε**

**“ Μπέτυ, δεν ήρθε
ακόμη η ώρα σου. Θα
πάρεις Θεραπεία προς
το φθινόπωρο ”**

Ομολογίες Χριστιανών

BETTY BAXTER

που έκλαψα με λυγμούς και είπα : Χριστέ μου ονόμασε το φθινόπωρο και θεράπευσε με. Αμέσως άκουσα μία φωνή : “ Μπέτυ στις 24 Αυγούστου Κυριακή 3:00 το απόγευμα θα σε θεραπεύσω “. Πλημύρισα τέτοια χαρά που ξέχασα τους φρικτούς μου πόνους. Μπήκε η μητέρα μου στο δωμάτιο και μου λέγει τα ίδια λόγια που μου είπε ο Ιησούς. Τα είχε πει και σ’ αυτήν. Ήμουν τόσο σίγουρη για την θεραπεία μου που τους έστειλα να μου ψωνίσουν ρούχα για να τα φορέσω στην εκκλησία μετά την θεραπεία. Την Κυριακή πήγαν τ’ αδέρφια μου με τον πατέρα μου στην εκκλησία και ζήτησαν προσευχή. Η μητέρα μου κάλεσε γνωστούς μας να δουν την θεραπεία. Στις 2:45 μ’ έβαλε στην αναπηρική μου καρέκλα και με πήγε στο σαλόνι. Ο αδελφούλης μου μου έλεγε Μπέτυ σε λίγο θα είσαι πιο ψηλή από μένα. Στις 2:50 ξαφνικά χάθηκα μέσα στο Πνεύμα του Θεού. Είδα μπροστά μου δύο σειρές δένδρα ίσια και μεγάλα. Καθώς κοίταξα ένα δένδρο διπλώθηκε μέχρι που ακούμπησε στη γη. Μετά στην άκρη του δρόμου είδα τον Ιησού. Προχώρησε και ακούμπησε το δένδρο και με ένα θόρυβο πετάχτηκε ψηλά. Έφυγε από μπροστά μου η εικόνα και άρχισα να ακούω δυνατή φωνή σαν θύελλα. Προσπάθησα να φωνάξω μα δεν ακουγόμουν. Ξαφνικά τα πάντα ησύχασαν και είδα τον εαυτό μου ανάπηρη και τόσο πεινασμένη για να τον δω. Μπροστά μου απότομα βρέθηκε ένα σύννεφο και μέσα από εκείνο το σύννεφο είδα να βγαίνει ο Ιησούς όχι σε όνειρο, ούτε σε όραση. Ήταν ο ίδιος ο Ιησούς. Καθώς με πλησίασε είδα το πρόσωπο του. Ήταν ψηλός με λευκά ρούχα και καστανά μαλλιά. Αυτό όμως που δεν μπορώ να ξεχάσω είναι τα μάτια του. Ο Ιησούς με πλησίασε όλο και περισσότερο και καθώς με χαμογελούσε έφυγε ο φόβος μου. Αν ποτέ είδα μάτια γεμάτα ομορφιά και συμπόνια ήταν τα μάτια του Ιησού. Με πλησίασε και ένα μέρος του χιτώνα του ακούμπησε την καρέκλα μου αλλά δεν μπόρεσα να τον αγγίξω, γιατί δεν μπορούσα να κουνήσω τα χέρια μου. Δεν μπορούσα να ανοίξω το στόμα μου. Με πλησίασε και μου είπε λόγια, είναι σα να τα ακούω τώρα : “ **Μπέτυ είχες υπομονή, ευγένεια και αγάπη** “. Όταν άκουσα τα λόγια του σκέφθηκα πως θα μπορούσα να υποφέρω άλλα δεκαπέντε χρόνια για να τον ακούσω να μου μιλάει έτσι. Μου είπε “ Σου υπόσχομαι υγεία, χαρά και ευτυχία “. Είδα να απλώνει το χέρι του και αισθάνθηκα να ακουμπά τους όγκους στην πλάτη μου. Όταν μου ακούμπησε το μεγαλύτερο όγκο στον ώμο μου, αισθάνθηκα ξαφνικά ζέστη και φωτιά να

**Αν ποτέ είδα
μάτια γεμάτα
ομορφιά και
συμπόνια ήταν τα
μάτια του Ιησού**

**Όταν άκουσα τα
λόγια του σκέφθηκα
πως θα μπορούσα
να υποφέρω άλλα
δεκαπέντε χρόνια
για να τον ακούσω
να μου μιλάει έτσι**

Ομολογίες Χριστιανών

BETTY BAXTER

διαπερνά το σώμα μου. Δύο ζεστά χέρια πήραν την καρδιά μου και την έσφιξαν και άρχισα να αναπνέω κανονικά. Αισθάνθηκα τα δύο χέρια να ακουμπούν το στομάχι και όλα τα όργανά μου να γίνονται φυσιολογικά. Δεν χρειαζόμουν πλέον νέο νεφρό. Προς στιγμή κοίταξα τον Ιησού νομίζοντας ότι θα μου έδινε μόνο εσωτερική θεραπεία και όχι εξωτερική. Τότε ακούμπησε το μεγαλύτερο όγκο στην πλάτη μου και σαν να ακούμπησα ηλεκτρικό ρεύμα και βρέθηκα απότομα όρθια στα πόδια. Θεραπεύτηκα!!! Γύρισα και κοίταξα την άδεια καρέκλα μου. Δάκρυα καυτά άρχισαν να τρέχουν στα μάγουλα μου. Αισθανόμουν τόσο ψηλή και ελαφριά, γιατί ο πόνος είχε φύγει, οι όγκοι, τα πάντα!! Γύρισα και κοίταξα τον Ιησού που ήταν ακόμη μέσα στο δωμάτιο. Μου μίλησε, μου είπε " Μπέτυ σου έδωσα την επιθυμία της καρδιά σου, είσαι θεραπευμένη ". Με κοίταξε με τα μάτια του και μου ξαναμίλησε : " να θυμάσαι κάθε μέρα να κοιτάς ψηλά στα σύννεφα και να παρακολουθείς ". Όταν θα με ξαναδείς μέσα σε σύννεφο, δεν θα σε αφήσω εδώ, άλλα θα σε πάρω μαζί μου για πάντα.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

10^{ης} Μεραρχίας 6 (έναντι Εβραϊκής Συναγωγής
Στην είσοδο της " Χάβρας ")

Κηρύγματα Ευαγγελίου
Τετάρτη – Παρασκευή 8-9 μ.μ.
Κυριακή 11-12 π.μ.

η γραφή λέει:

«Καθένας που πιστεύει σ' αυτόν, δεν θα ντροπιαστεί» Ρωμ. 10:11

Επειδή,

**«καθένας που θα επικαλεστεί το όνομα του Κυρίου, θα σωθεί»
Ρωμ. 10:13**

**Ο Θεός καλεί και εσένα για να κάνει
μεγαλεία στην ζωή σου...., ΕΣΥ ΘΕΛΕΙΣ ?**